

Written by

Sunday, 14 December 2008 16:17 - Last Updated Thursday, 18 December 2008 07:30

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
கூதறிக் கொண்பிரகும் அமரிக் க நாசகார அரசுப் படயினரின் மத்தியில் இருந்தும்
ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு எதிர்ப்புக் குரல்கள் தோன்ற ஆரம்பத்துள்ளன. சனெற
தலமைறையில் வியட்நாம் போருக்கு எதிராக அமரிக் கா முழுவதும் எதிர்ப்புப்
பிரச்சாரம் செய்த முன்னாள் படவீ ரர்களின் உந்துதலால் இவ்வாண்டு

மார்ச் மாதத்தில் "கூளிர்காலப் போர் வீ ரர்கள்: ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான்" எனும் நிகழ்வு
அமரிக் காவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் ஈராக், ஆப்கண் போர்களில்
பங்கெடுத்த அமரிக் க வீ ரர்களில் 200 பேருக்கும் மலோனோர், அமரிக் க ராணுவம்
அந்நாடுகளில் செய்துள்ள படுகொலகையையும், மனிதவிரதேசச் செயல்களையும்
அம்பலப்படுத்தினார்கள். நான்கு நாட்கள் நடந்த அச்சந்திப்பில் "பயங்கரவாதத்துக்கு
எதிரான போர்" எனும் பேரால் பொதுமக்கள், குழந்தைகள், பெண்கள் ஆகியோர்களுக்கு
எதிராக அமரிக் கப் படை நடத்திய மனித உரிமை மீறல்கள் விலாவாரியாகப் பதிவு
செய்யப்பட்டன. அமரிக் காவின் பேரால் தாங்கள் செய்த கொடூரச் செயல்கள்
மனசாட்சியை உறுத்தியதால் அவற்றை அம்பலப்படுத்துவதென்று முடிவு செய்த
அப்போர் வீ ரர்களின் சாட்சியங்கள் தொகுக்கப்பட்டு "கூளிர்காலப் போர் வீ ரர்கள்:
ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான்: ஆக்கிரமிப்பின் சாட்சியங்கள்" என்ற நூலாக ஆங்கிலத்தில்
வெளிவந்துள்ளது.

அந்நூலில் பதிவாகியிருக்கும் அமரிக் க இராணுவத்தின் வான்வெளி உளவமைப்புப்
பிரிவின் கீழ் ஈராக் கிறகு சனெற மகைக்கலே பிரிஸனர் எனும் முன்னாள் படவீ ரரின்
வாக்குமூலம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

...

"அமரிக் க இராணுவத்தில் நான் சேர்ந்தபோது இனவெறி என்பதே இராணுவத்தில்
கிடையாது எனச் சொன்னார்கள். இவ்வெறியைக் களைவதற்காக, இராணுவத்தில் சேர்ந்த
அனைவருக்கும் "சமவாய்ப்பு" எனும் பயிற்சி தந்தார்கள். ஓவ்வொரு இராணுவ
யுனிடிலும் இனவெறிக் கற்றுகள் இல்லா எனபதை உறுதிப்படுத்த பிரதிநிதிகள்
நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அங்கே சமத்துவமின்மையும், இன ஒதுக்கலும்
ஓழிக் கப்பட்டு விட்டதாகவே நான் உணர்ந்தேன்."

Written by

Sunday, 14 December 2008 16:17 - Last Updated Thursday, 18 December 2008 07:30

ஆனால் சபெட்டம்பர் 11, 2001 (இரட்டைக்கோபுரங்கள் தகர்ப்பு)க்குப் பிறகு "முக்காடும் மண்டையர்கள்", "ஓட்டகம் ஓட்டிகள்" போன்ற சொற்களும், இச்சொற்களை விட அதிக துவசமான "பழப்புர்கள்" எனும் சொல்லும் இராணுவத்தில் பழக்கத்தில் வந்தன. கட்டளையிடும் தகுதியில் உள்ள உயர்பதவி வகிப்பவர்கள் தான் இச்சொற்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர். உடனடியாக இராணுவம் முழுவதும் இனவெறியை உமிழும் வார்த்தைகள் சர்வசாதாரணமாகப் பழங்க ஆரம்பித்தன.

2003இல் நாங்கள் ஈராக்கிற்குச் சென்றபோது, எங்கள் அகராதியில் "ஹாஜி" எனும் புதிய வார்த்தை சேர்ந்தது. ஹாஜி என்றால் "எதிரி" என எங்கள் அகராதியில் பொருள்படும். ஓவ்வொரு ஈராக்கியனுமே எங்களுக்கு "ஹாஜி"தான். "ஹஜ்" பயணம் மறக்கொள்பவர்களைக் குறிக்கும் "ஹாஜி" எனும் இசுலாமின் மிக உயர்வான சொல், மிக மோசமான விசயத்துக்கு எங்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நாங்கள் ஈராக்கில் எதிர்கொண்ட "ஹாஜி"க்களில் ஒன்றைப் பற்றி சொல்லப்போகிறேன். "ஈராக்கில் ஐந்தாறு வீடுகள் மட்டும் தற்போது இராணுவத்துக்கு சொந்தமாகி விட்டதென்றும், அவ்வீடுகளில் குடியிருக்கும் குடும்பங்களையெல்லாம் விரட்டி விடவேண்டுமென்றும்" எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டனர். அவ்வீடுகளுக்குச் சென்று "இனி இவ்வீடுகள் உங்களையெதல்ல" எனப் தடைசொன்னோம். ஆனால், அவர்களுக்கு மாற்று ஏற்பாடோ, இழப்பீட்டோ நாங்கள் தரவில்லை. அவர்கள் எங்கு போவது என்பதையும் சொல்லவில்லை. அக்குடும்பத்தினர் குழப்பமும் பீதியுமடைந்தனர். அடுத்தது என்ன செய்வது என்பதை அறியாமக்கள் வீடுகளை உடனடியாகக் காலிசெய்யவில்லை. உடனே அவர்களை அங்கிருந்து நாங்கள் வலுக்கட்டாயமாய் விரட்டி அடித்தோம்.

ஒரு பெண்மணி, இரண்டு சிறுமியர், நடுத்தர வயதுடைய இரு ஆண்கள் இவர்களைத் தவிர ஒரு முதியவர் ஆகியோர் அடங்கிய குடும்பம் ஒன்றை வீதியில் வீசி எறிந்தோம். வீட்டை விட்டு வெளியேற மறுத்துப் போராடிய முதியோர் உள்ளிட்ட ஆண்கள் அனைவரையும் கைது செய்து சிறைச் சாலகைக்கு அனுப்பினோம்.

இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான குடும்பத்தினரை அவர்கள் வசித்து வந்த வீடுகளில் இருந்து விசாரணை எனும் பெயரால் சில மாதங்களிலேயே துரத்தி அடித்தோம்.

Written by

Sunday, 14 December 2008 16:17 - Last Updated Thursday, 18 December 2008 07:30

இதன் பின்னர் நடந்த ஒரு விசாரணைச் சம்பவம், ஈராக்கில் நாங்கள் நடத்தி வரும் ஆக் கிரமிப்பின் இயல்பை எனக்குத் தெளிவாக உணர்த்தியது.

அந்த விசாரணைக் கதை ஏற்கெனவே உள்ளடக்கைகள் உரியபட்டும் அம்மணமாக இருந்தான். அவனது பற்றங்களை பின்னால் கட்டப்பட்டிருந்தன. தலையைக் கோணிப் பையால் மடிபயிருந்தனர். அவனை, சுவர் ஒன்றின் முன்னால் அவனுடைய மடிக்கு சுவரை உரசும் வண்ணம் நிறுத்தி இருந்தோம். முகத்தைக் கட்டபார்க்க முடியாத அக்கதையின் மண்டையை உரசினாற்போல உலக நூறகாலி ஒன்றினால் சுவரில் ஓங்கி அடக்கவேண்டியதே, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை. விசாரணைக்கான கள்வியை சகபடவை ரன் கதையிடம் கட்டேபான். அவனிடம் இருந்து வரும் புதில் எதுவாய் இருப்பினும், எனது வேலை அவனது காதல் உரசினாற்போல ஓங்கிப் பெரும் சப்தம் வரும் வரை சுவற்றில் அடிப்பதுதான். அவன் களைத்துச் சரேந்துவிடும் வரை மாற்றி மாற்றி இதனைச் செய்தோம்.

அவன் ஒழங்காக நிற்கிறானா என்பதைச் சோதிக்கும்படி என்னுடைய சார்ஜெண்ட் உத்தரவிட்டார். அவன் காலில் ஏதோ பிரச்சினை மாதிரி தெரிந்தது. அவனது காலில் காயம் ஒன்று இருந்ததால் நரோக நிற்க இயலாமல், அவன் தரையை நரோக்கிச் சரிந்தவண்ணம் இருந்தான். அவனை நரோக நிற்க வகைக் உத்தரவு வரவே, அவன் கால்களைப் பிடித்து நரோக நிறுத்தினேன். ஆனால், பலனில்லை. மீண்டும் மீண்டும் சரிந்து விழுந்தான். உத்தரவைச் சரியாக நான் நிறைவேற்றவில்லை என்று சார்ஜெண்ட் எனமீது கோப்பபட்டும், அக்கதையை அவரே தபக்கி எழுப்ப அவனுடைய முகத்தைச் சுவரில் தடார் என்று மதவதைது நிறுத்தினார். மீண்டும் சரிந்த கதையை மாறிமாறிச் சுவற்றோடு சரேத்து அறந்தார். சற்று நரேத்தில் எல்லாம், சார்ஜெண்ட் வளியே போய்விட்டார். இப்போது கீழே சரிந்து விழுந்த கதையைத் தபக்கி நிறுத்தினேன். அவனது முகத்தோடு சரேத்துக் கட்டியிருந்த கோணிப்பையில் இருந்து இரத்தம் பீறிட்டு வளியறிக் கொண்டிருந்தது.

அவனை அப்படியே உட்கார வைத்து விட்டனே. சார்ஜெண்ட் வரும் அறிகுறி தெரிந்ததும், மீண்டும் அவனை எழுப்பி நிற்க வைப்பதை ஆரம்பித்தனே.

நான் செய்த இந்த இராணுவ சவேயை எண்ணிப் பார்க்கையில் மிகவும் வடிகப்படுகிறேன். எங்காவது வயதான மனிதர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், ஈராக்கில் வீடுகளை விட்டு எங்களால் ஸ்ட்ரீச்சர்களில் கட்டாயமாகத் தபக்கிப்போடப்பட்ட ஈராக் போலீ சாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட முதியவர்கள்

